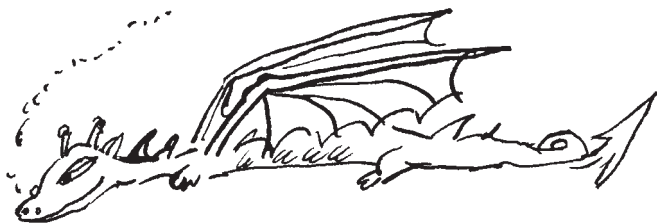

Hrdinov sprievodca
smrťiacimi drakmi

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

VÝSTRAHA

Podobnost

s AKÝMIKOLŮVEK

historickými událostami

je celkom náhodná.

**BOLI STE
UPOZORNENÍ**

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2007

First published in Great Britain in 2007

Translation © Otakar Kořínek 2011, 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2011, 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Cressida Cowell: A Hero's Guide to Deadly Dragons by Hiccup Horrendous Haddock III*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Hodder Children's Books, London, 2007, preložil Otakar Kořínek.

Ilustrácie Cressida Cowell

Zodpovedná redaktorka Tamara Chovanová

Editorka Zuzana Šeršeňová

Sadzba, zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač PATRIA I., spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-0954-6

www.slovart.sk

*Za kresby ďakujem Joeyovi Daviesovi
a za všetko Simonovi.*

Hrdinov sprievodca smrtiacimi drakmi

Štikút Strašný
Štukovec III.

Zo starej nórciny preložila
CRESSIDA COWELL

slovart

~ OBSAH ~

AKO NEOSLAVOVAŤ NARODENINY

1. Čudný spôsob ako prežiť narodeniny . . .	19
2. Špenát s naplaveným drevom?	24
3. Chladnobrvovi sa to vôbec nezdá smiešne	32
4. Močiarni lupiči nehovoria vždy pravdu . .	53
5. Zakrádavy drak.	57
6. Vitajte v Dubohlavskej verejnej knižnici .	63
7. Vysoko vo Vražedných horách	78
8. Niet cesty späť.	82
9. Knihovník Strašný strapoš	89
10. Veľká, preveľká šlamastika	110
11. Hra na skrývačku s drakmi vrtačmi	118
12. Hrdinov sprievodca smrtiacimi drakmi . .	129
13. Uf	145
14. Guráž bude nepríčetne besnieť	152
15. Knihovník Strapoš je naozaj strašný	158
16. Pridlávenie Strašného strapoša	164
17. Meč číslo šesť.	165
18. Prečo Gurážovi nikto nekradne.	170
19. Štikútov darček k narodeninám	177
Charakteristiky drakov.	193
Slovník dračtiny	213

Toto je
Štikút
strašný
šľukovec III.,
nádej a dedič
kmeňa
Chľpatých
chľigánov

Štikút je Viking a chodí
prvý rok do Pirátskeho výcvikového kurzu,
ktorý trochu pripomína väzenie, no chlapci
sú ozbrojení a jedlo je NAOZAJ NECHUTNÉ.

Vikingovia sú postrach morí, metla civilizácie
a veľkí barbarskí bojovníci severu.

No Štikút je zväčša **PREMOČENÝ**.

Na ostrove Berk často prší.

Vedeli ste, že v dračtine je 101 slov na dažď?

Štikút ich **VŠETKY** vie.

Toto je Štikútov drak

Bezzubý

Je to najmenší
lovecký drak, akého kedy
niekto videl. A nemá zuby.
No aj tak vie nepekne

pohryzť, lebo má **VELMI TVRDÉ** ďasná, ako sa
presvedčíte, ak sa mu pokúsite vziať tresku, ktorú
vám uchytil z taniera, keď ste sa nedívali.

Tresku mu **NIKDY** neberte. Jedného dňa
môžete potrebovať všetkých *desať* prstov -
na šermovanie, na hru na harfe alebo tak.

Sú chvíle, keď si Štikút želá, aby bol
Bezzubý vskutku gigantický drak, akým je
napríklad opacha obludná... ale to Bezzubému
nepovedzte.

Toto je Štikútov otec

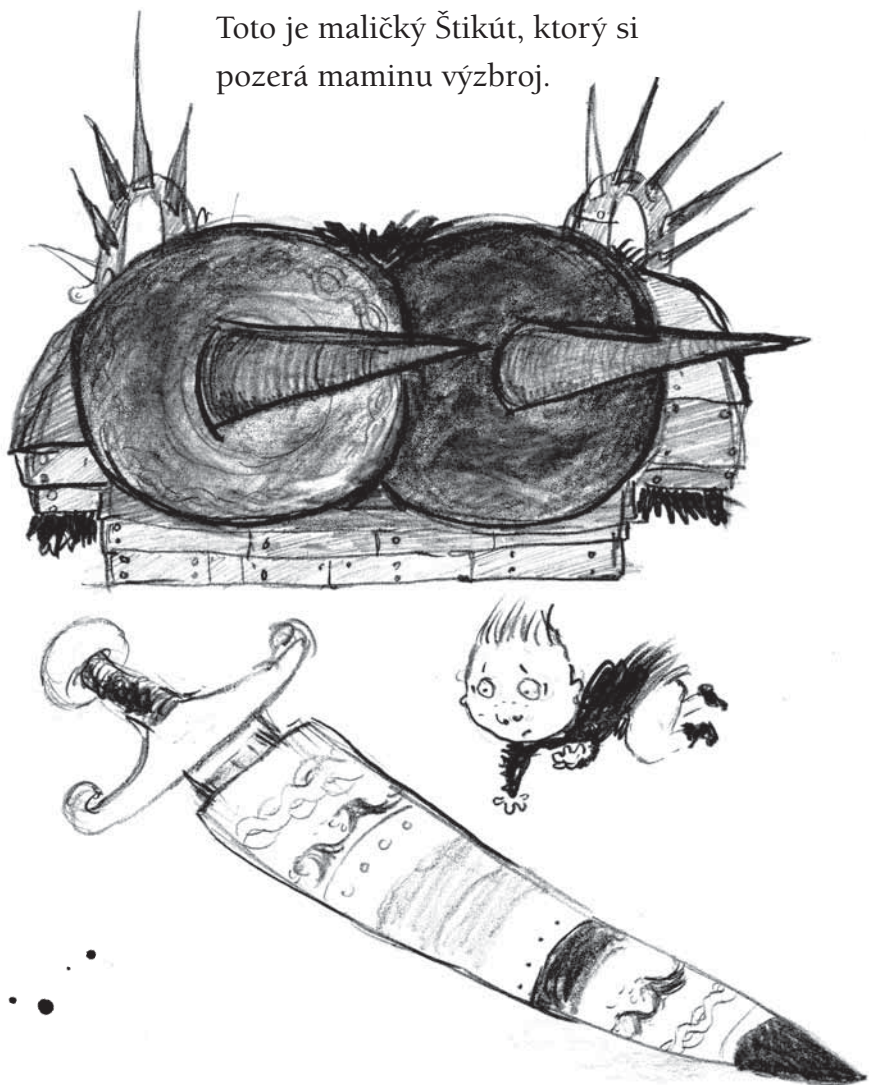
Náčelník kmeňa
Chlpatých chuligánov
Chladnobrv Obrovský,
Čujte jeho meno
a traste sa

Ako vidíte, je to tvrdý chlap, ale nie až taký bystrý.

Valhallarama

Štikútova mama je veľká hrdinka
a často je preč na výpravách.
Toto je maličký Štikút, ktorý si
pozerá maminu výzbroj.

Toto je Štikútov najlepší priateľ

Rybonoh

Jeho drak Hrôzokrav má normálnu veľkosť, no je vegetarián, a ak náhodou nie ste mrkva, nič vám od neho nehrozí.

Rybonoh v živote-nebezpečných situáciách často hovorí toto:

„Pre Thora, nemôžem uveriť, že sme tu ZNOVA obkolesení smrťácami mäsožravcami, ktoré chrlia oheň. Dobre, povieť si, že som nervózny, ale naozaj som si predstavoval, že sa dožijem aspoň dvanástych narodenín...“

Kamikadze

je dcéra náčelníčky Močiarnych lupičov Prsnatej Berty. JE naozaj veľmi dobrá šermiarka, no Štikút jej to nepovedal, lebo je už beztak poriadne samolúba.

Je aj šikovná lupička a na obrázku je vo svojom lupičskom úbore. Niektoré súčasti jej výstroja sú zrejme nezákonné.

Keď šermuje s veľkým a obávaným Ľudožrútom, často hovorí takéto veci:

„Ojój, si **GRAMBLAVÝ**, jednoducho **GRAMBLAVÝ**... Dúfam, že v jedení ľudí si lepší ako v šerme, lebo ak nie, potom určite **HLADUJEŠ**... **POZRI!**“ (hrotom meča mu vysekne na košeli veľké K a L). „To K je ako Kamikadze a L ako Ľudožrút a lajno a ledačina a lekvár. Mohla som ťa zabiť už päťkrát. Si **ŽALOSTNÝ**.“

Tohto poznáte. Je to

Soplínos

Spoznáte ho aj na míľu ďaleko podľa velikánskych nosných dierok. Sú naozaj **GIGANTICKÉ**. Mohol by tam zaparkovať aj gronkl.

A tu sú podaktori ďalší...

Vygumovaný

Knihovník
Strašný strapoš

Psi' dych TÍK

Ohňoplaz
Soplinosou drak

Pahl +
Grgavý

učiteľ pivárského
výcvikového kurzu

Guráž Vražedný
(nepříjemný člověk)

Hnišoš,
Gurážův
oblíbený
pomocník

Přemata'
Berta
(náčelníčka
močiárnych
lupičov)

Viechromucha

ňuch
ňuch

AKO
NEOSLAVOVAT'
NARODENINY

Štikůt a jeho
meč Neohrožený

Kedysi existovali draky.

Predstavte si časy **DRAKOV** - niektoré boli väčšie ako horské úbočia a spali v hĺbinách oceánu. Iné menšie ako necht na ruke hopkali v tráve.

Predstavte si časy **VIKINSKÝCH HRDINOV**, keď muži boli mužmi a ženy tiež tak trochu mužmi a aj bábätká mali porastenú hrud'

A teraz si predstavte, že ste chlapec, ktorý sa volá Štikút Strašný Štukovec Tretí, ešte ani nie dvanásťročný, ale nevyrastá z vás hrdina, akého by chcel mať váš otec. Tým chlapcom som bol, pravdaže, **JA**, lenže chlapec, akým som vtedy bol, to sa mi zdá už tak dávno, že vám tento príbeh vyrozprávam, akoby som ho ani nepoznal.

Predstavte si teda, že namiesto mňa, tohto neznámeho chlapca, tohto budúceho hrdinu, je to jeden z vás, **TY**.

Si malý. Máš ryšavé vlasy. Ešte o tom nevieš, ale vydáš sa v ústrety najdesivejšej udalosti svojho doterajšieho života... Keď budeš starý, prastarý ako teraz ja, nazveš to *Ako neoslavovať narodeniny* - a aj s odstupom času ti bude na vráskavých rukách naskakovať husia koža, keď si spomenieš na nebezpečenstvá a nástrahy tohto príšerného dobrodružstva...

1. ČUDNÝ SPÔSOB AKO PREŽIŤ NARODENINY

Presne o dvanástej v ten deň, keď mal dvanásť rokov, stál Štikút Strašný Šťukovec Tretí, nádej a dedič kmeňa Chlpatých chuligánov, strpnuto na úzkom vetristom parapete sto metrov nad zemou.

Hoci mal také dlhé a pôsobivé meno, bol to celkom obyčajný chlapec. Pomenší, chudučký ako fazuľový struk, s výrazne ryšavými vlasmi, ktoré mu stáli, akoby boli prekvapené, a s tvárou, ktorú si nikto nikdy nezapamätal.

Tisol sa chrptom k múru a triasli sa mu kolená.

Parapet, na ktorom stál, patril k hrozivo veľkému, strašidelnému zámku, ktorý sa rozkladal ako škaredá čierna obluda na vrchole útesov ostrova Zabudni na mňa a naokolo škriekali čajky.

Hoci sa tento zámok volal **DUBOHLAVSKÁ VEREJNÁ KNIŽNICA**, pre verejnosť bola zatvorená. Bolo to ešte za vikinských čias, keď knihy pokladali za veľmi nebezpečný civilizačný vplyv, takže všetky zhromažďovali a držali pod zámkou v knižnici s ozbrojenými strážami.

Vstup do knižnice bol iba na
pozvanie.

Štikút pozvanie *nemal*.

Preto stál sto metrov
vysoko nad zemou a chystal
sa vklíznuť do horného
obloka.

Bol tu na vskutku
prekvapujúcej návšteve.
NAOZAJ, NAOZAJ nechcel,
aby niekto vedel, že je tu.

Keď sa pozrel dolu
(a tomu pohľadu sa
úporne vyhýbal), videl na
nádvorí drobné postavičky
stoviek dubohlavských
bojovníkov, ktorí tu
strážili, slnko sa zlovestne
blyšťalo na kovových
hrotoch ich severolukov
a na ich drakoch vrtačoch,
ktoré ležali vedľa nich,

uviazané na dlhých reťaziach. Štikút vedel, že by im stačil jediný pohľad hore a bez váhania by vystrelili.

Štažka preglgol. Dodával si odvahu preliezť cez rozbitý oblok do knižnice – ale ani to vlastne nechcel.

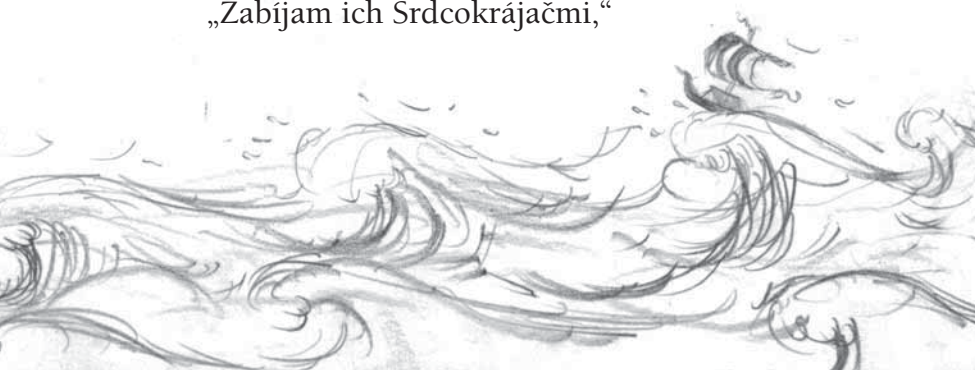
Ktovie, ČO sa skrýva v tom temnom bludisku miestností, v labyrinte takom obrovskom, že sa tam dá celé týždne blúdiť a živá duša ho tam nenájde?

No nech tam už bude *inak* čokoľvek, Štikút vedel, že kdesi v tej hrôzostrašnej zálahe kníh sa potuluje sám knihovník Strašný strapoš, poloslepý, polonemý kurátor knižnice.

A ten majster šermiar, matematický génius a skrz-naskrz strach vzbudzujúci človek nemal s votrelcami zľutovanie.

Štikút počul, ako sa na zhromaždení kmeňov vychvaľoval, že vraj jedným seknutím svojich mečov, ktoré volal Srdcokrájače, skoncoval s nerozumnými bojovníkmi, túžiacimi objaviť tajomstvo knižnice.

„Zabíjam ich Srdcokrájačmi,“

šepotal a v ešte nie mŕtvych očiach sa mu mihotal odraz z ohňa. „Páram ich od hrvoľa po bambuch.“ A nepekne si švihol rukou od hrdla po pupok. „A dobre im tak – z **MOJEJ** knižnice si **NIKTO** nevypožičia knihu tak, aby o tom mohol porozprávať!“

Ak knihovník Strašný strapoš naháňal strach pri spoločenskej príležitosti, keď si pekne sedíte pri domáckom táborovom ohni s celým kmeňom, pohodlne usadeným naokolo, o koľko väčší strach musí naháňať, keď si robí svoje, striehnuc ako pavúk za každým rohom svojej strašidelnej knižnice a má v pohotovosti Srdcokrájače?

Najmä keď sa Štikút neprišiel do knižnice len tak poprechádzať, ale naozaj **UKRADNÚŤ** jednu zo vzácných kníh a odnieť si ju domov.

Popri mieste, kde trčal Štikút, preletel v tej chvíli malý divý drak. Štikút ho automaticky sledoval pohľadom. „Maloškrvnitý vevericohad,“ zamrmľal si. A keď sa malý drak, ktorý nemal čo robiť a kam ísť, slobodne, bezstarostne vzniesol k jasnomodrej oblohe, pomyslel si: *ČO tu robím? Veď mám **NARODENINY**, pre Thora. Mal by som*

*sedieť doma a tešiť sa, nie riskovať krk sto metrov vysoko v Knižnici skazy... Čo to **ROBÍM? AKO SOM SA DO TOHO VLASTNE ZAMOTAL? NIČ, NIČ** nemôže byť horšie ako toto.*

Štikúta tieto úvahy tak zamestnávali a tak sústredene pozoroval maloškvrnitého vevericohada, ktorý lenivo krúžil, že si prestal dávať pozor a z drobiaceho sa okraja obloka mu sklzla noha. A s priduseným výkrikom sa zošmykol.

Spadol dolu, divo metal rukami a nohami, jednou rukou sa pri páde zachytil parapetu... a držal sa... visel za jednu ruku a medzi ním a tvrdou zemou nebolo nič, iba sto metrov čistého vzduchu. Znova vykrikol.

Dolu na cimburí sa zaklonili hlavy štyroch stoviek dubohlavských strážcov. Všetci siahli po severolukoch.

A k Štikútovi, ktorý sa hojdal na jednej ruke, doľahlo zlovestné vrčanie, keď draky vítače roztáčali svoje vrtáky.

2. ŠPENÁT S NAPLAVENÝM DREVOM?

Nechajme teraz visieť Štikúta na parapete a podme zistiť, ako sa vôbec do tej šlamastiky dostal.

Keď sa v to ráno o siedmej prebudil, nemal ani potuchy, čo bude robiť o päť hodín.

Celkom sa tešil, lebo mal narodeniny, a hoci mal dvanásť rokov, prísne vzaté to boli iba jeho TRETIE narodeniny, lebo sa narodil 29. februára, teda v priestupný rok.

Keď otvoril oči, jeho prvou myšlienkou bolo niečo si zaželať. A zaželať si toto: „Prosím ťa, Thor, daj, aby bol tento deň pekný, tichý a **POKOJNÝ**. Nijaké stroskotania, nijaké búrky, nijaké stretnutia s lotrami, ktorí majú namiesto rúk háky, ani so smrtonosnejšími drakmi, dobre? Na moje narodeniny!“

Z toho môžete usúdiť, že pokojných dní bolo na Súostroví málo a prichádzali zriedkavo a že život budúceho vikinského hrdinu bol vzrušujúci a vyčerpávajúci.

Štikút vstal a dosť dlho presviedčal svojho